

PÁ 4. října – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Ježíš ho nijak neujišťoval o Boží pomoci. Muž mohl pochybovat, a připravit se tím o jedinou příležitost k uzdravení. On však uvěřil Kristovu slovu, uposlechl je a Bůh mu dal sílu.

Stejnou vírou můžeme být duchovně uzdraveni i my. Hřích nás odloučil od Boha. Jsme duchovně chromí. Sami od sebe nejsme schopni žít čistým životem, stejně jako chromý muž nebyl schopen chodit. [...] Všichni malomyslní a zápasící lidé by měli vzhlednout ke Spasiteli. On je vykoupil svou krví, s nekonečnou láskou a bezmezným soucitem se k nim sklání a říká: ‚Chceš být zdrav?‘ Každého z nás nabádá, abychom ve zdraví a pokoji vstali. Nemáme čekat, až se budeme cítit zdraví. Máme věřit jeho slovu a on je splní. Podřizujeme mu svoji vůli. Když mu budeme chtít sloužit a jednat podle jeho slova, dá nám sílu. Kristus může a chce osvobodit člověka od všech zlovyků a vášní, kterým tak často a dlouho podléhá a které zotročují jeho tělo i duši. Všem, kdo jsou ‚mrtvi pro své viny a hříchy‘ (Ef 2,1), dává Ježíš život. Osvobozuje otroky

spoutané slabostí, neštěstím a okovy hříchu.“ (DA 203; TV 125)

„Ježíš odmítl nařčení z rouhání. ‚To, z čeho mě obviňujete,‘ řekl, ‚činím proto, že jsem Boží Syn a jsem jedno s Bohem v podstatě, vůli i úmyslech.‘“ (DA 208; TV 129).

Otázky k rozhovoru

1. Přemýšlejte o lekci na tento týden. Víra byla klíčem, který umožnil uzdravení popsáná ve 4. a 5. kapitole Janova evangelia. Naproti tomu postoje náboženských vůdců odhalily nebezpečí pochybností a nevěry. Proč nesmíme zaměňovat otázky (které si můžeme oprávněně klást) s pochybnostmi? V čem spočívá zásadní rozdíl mezi otázkami a pochybnostmi?

2. Podívejte se znovu na otázky z aplikace ve čtvrtek. Jsme jako adventisté v podobném nebezpečí? Jakkoli je důležité znát a zachovávat správný den odpočinku nebo vědět pravdu o stavu mrtvých, takové poznání nás nezachrání. Proč? V čem spočívá naše záchrana?

3. Pozorně si prostudujte text J 5,47. V čem jsou postoje těch, kteří dnes popírají například univerzálnost potopy nebo doslovné šestidenní stvoření, stejné jako to, před čím v tomto verši varoval Ježíš?

18:34

✦ Texty na tento týden – J 2:1–11; J 4:46–54; J 5:1–16; Mk 3:22.23; Mt 12:9–14; J 5:16–47

✦ Základní verš

„Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.“ (J 20:30.31)

Proč Jan napsal své evangelium? Chtěl poukázat na Ježíšovy zázraky? Snažil se zdůraznit nějaké konkrétní Ježíšovo učení? Co ho vedlo k napsání právě takového textu?

Pod vlivem Ducha svatého a v jeho moci vysvětluje Jan svůj záměr. Svým čtenářům říká, že ačkoli by se toho o Kristově životě dalo napsat mnohem více (J 21,25), cílem příběhů, které zakomponoval do svého díla, je, „abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu“ (J 20,31).

Tento týden se podíváme na to, jak Jan popisoval některé Ježíšovy rané zázraky – od proměny vody ve víno na svatbě přes uzdravení něčího velmi nemocného syna až po uzdravení muže u rybníka Bethesda.

Jan nazývá tyto zázraky „znamením“. Nemyšlí tím znamení ve smyslu nějakých pokynů či upozornění (výstražné znamení). Jde mu spíše o připomenutí zázračných událostí, které nás vedou k hlubšímu poznání Ježíše jako Mesiáše. Ve všech Janových zprávách vidíme příklady lidí, kteří reagovali vírou. A jejich příklady nás vyzývají, abychom udělali to samé.

✦ Osnova lekce:

V této lekci se zaměříme na první tři velké Ježíšovy mocné činy, které Jan ve svém evangeliu označuje jako „znamení“, a na to, jak jimi chtěl Ježíš lidem ukázat, kým je a co pro ně chce udělat.

- J 2:1–11 - Znamení na svatbě v Káně (neděle)
- J 4:46–54 - Uzdravení syna královského služebníka (pondělí)
- J 5:1–9 - Uzdravení chromého u rybníka Bethesda (úterý)
 - J 5:10–16 - Reakce „zbožných“ na toto znamení (středa)
 - J 5:17–47 - Ježíšovo vysvětlení (čtvrtek)

NE 29. září – SVATBA V KÁNĚ

J 2:7-11 „⁷Ježíš řekl služebníkům: ‚Naplňte ty nádoby vodou!‘ I naplnili je až po okraj. ⁸Pak jim přikázal: ‚Ted’ z nich naberte a doneste správci hostiny!‘ Učinili tak. ⁹Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha ¹⁰a řekl mu: ‚Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.‘ ¹¹Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.“

J 2:1-6 „¹Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; ²na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. ³Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: ‚Už nemají víno.‘ ⁴Ježíš jí řekl: ‚Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.‘ ⁵Matka řekla služebníkům: ‚Udělejte, cokoli vám nařídí.‘ ⁶Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra.“

Dt 6:22 „Před našimi zraky činil Hospodin znamení a zázraky veliké a zlé proti Egyptu, proti faraónovi i proti celému jeho domu.“

Dt 26:8 „Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou a vztaženou paží, za veliké hrůzy, se znameními a zázraky.“

Dt 18:15 „Hospodin, tvůj Bůh, ti povolá z tvého středu, z tvých bratří, proroka, jako jsem já. Jeho budete poslouchat.“

Mt 17:5 „Ještě nedomluvil, a hle, světlý oblak je zastínil a z oblaku promluvil hlas: ‚To jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouvejte.‘“

Sk 7:36.37 „³⁶To je ten Mojžíš, který je vyvedl z Egyptské země, který činil divy a znamení v Egyptě, při Rudém moři i na poušti po čtyřicet let. ³⁷To je on, který řekl synům izraelským: ‚Bůh vám z vašich bratří povolá proroka, jako jsem já.‘“

PO 30. září – DRUHÉ ZNAMENÍ V GALILEJI

J 4:46-51.54 „⁴⁶Přišel tedy opět do Kány Galilejské, kde předtím proměnil vodu ve víno. V Kafarnaum byl jeden královský služebník, jehož syn byl nemocen. ⁴⁷Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, vydal se k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil jeho syna, který byl už blízce smrti. ⁴⁸Ježíš mu odpověděl: „Neuvíďte-li znamení a zázraky, neuvěříte.“ ⁴⁹Královský služebník mu řekl: „Pane, pojď, než mě dítě umře!“ ⁵⁰Ježíš mu odpověděl: „Vrať se domů, tvůj syn je živ!“ Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. ⁵¹Ještě když byl na cestě, šli mu naproti jeho sluhové a oznámili mu: „Tvůj syn žije.“ [...] ⁵⁴Toto druhé znamení učinil Ježíš opět v Galileji, kam přišel z Judska.“

J 4:52.53 „⁵²Zeptal se jich, v kterou hodinu se mu začalo dařit lépe. Odpověděli mu: „Včera hodinu po poledni mu přestala horečka.“ ⁵³Tu otec poznal, že to bylo právě v tu chvíli, kdy mu Ježíš řekl: „Tvůj syn je živ.“ A uvěřil on i všichni v jeho domě. –,

ÚT 1. října – ZÁZRAK U RYBNÍKA BETHESDA

J 5:1-9 „¹Potom byly židovské svátky a Ježíš se vydal do Jeruzaléma. ²V Jeruzalémě je u Ovčích brán rybář, hebrejsky zvaný Bethesda, a u něho pět sloupořadí. ³V nich lehávalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. ⁴Neboť anděl Páně čas od času sestupoval do rybníka a vířil vodu; kdo první po tom zviření vstoupil do vody, býval uzdraven, ať trpěl kteroukoli nemocí. ⁵Byl tam i jeden člověk, nemocný již třicet osm let. ⁶Když Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen, řekl mu: „Chceš být zdravý?“ ⁷Nemocný mu odpověděl: „Pane, nemám nikoho, kdo by mě donesl do rybníka, jakmile se voda rozvíří. Než se tam sám dostanu, jiný mě předejde.“ ⁸Ježíš mu řekl: „Vstaň, vezmi své lože a chod!“ ⁹A hned byl ten člověk uzdraven; vzal své lože a chodil. Toho dne však byla sobota.“

J 5:14 „Ježíš později vyhledal tohoto muže v chrámu a řekl mu: „Hle, jsi zdravý. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!“

ST 2. října – TVRDÁ SRDCE

J 5:10-16 „¹⁰Židé řekli tomu uzdravenému: „Je sobota, a proto nesmíš nosit lože.“ ¹¹Odpověděl jim: „Ten, který mě uzdravil, mi řekl: „Vezmi své lože a chod!“ ¹²Zeptali se ho: „Kdo je ten člověk, který ti řekl: „Vezmi je a chod?“ ¹³Ale uzdravený nevěděl, kdo to je, neboť Ježíš se mu ztratil v zástupu, který tam byl. ¹⁴Později vyhledal Ježíš toho člověka v chrámě a řekl mu: „Hle, jsi zdravý. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!“ ¹⁵Ten člověk šel a oznámil Židům, že je to Ježíš, kdo ho uzdravil. ¹⁶A proto Židé začali Ježíše pronásledovat, že takové věci dělal v sobotu.“

J 9:1-16 „¹Cestou uviděl člověka, který byl od narození slepý. ²Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?“ ³Ježíš odpověděl: „Nehřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží. ⁴Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. ⁵Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ ⁶Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel slepému tím blátem oči ⁷a řekl mu: „Jdi, umyj se v rybníce Siloe.“ (To jméno znamená „Poslaný“.) On tedy šel, umyl se, a když se vrátil, viděl. ⁸Sousedě a ti, kteří jej dříve viděli žebrať, se ptali: „Není to ten, kdo tu sedával a žebrať?“ ⁹Jedni říkali: „Je to on.“ Jiní pak: „Není, ale je mu podobný.“ On sám řekl: „Jsem to já.“ ¹⁰I řekl mu: „Jak to, že se ti otevřely oči?“ ¹¹Odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, potřel mi oči a řekl mi: Jdi k Siloe a umyj se! Šel jsem tedy, umyl jsem se a vidím.“ ¹²Řekli mu: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“ ¹³Přivedou toho, který byl dříve slepý, k farizeům; ¹⁴toho dne, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla totiž sobota. ¹⁵Proto se ho farizeové znovu dotazovali, jak nabyl zraku. A on jim řekl: „Položil mi bláto na oči, umyl jsem se a vidím.“ ¹⁶Někteří z farizeů říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní naopak říkali: „Jak by mohl hříšný člověk činit taková znamení?“ A došlo mezi nimi k roztržce.“

Mk 3:22.23 „²²Zákonníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: „Je posedlý Belzeblem. Ve jménu knížete démonů vyhání demony.“ ²³Zavolal je k sobě a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana?“

Mt 12:9-14 „⁹Odtud šel dál a přišel do jejich synagogy. ¹⁰A byl tam člověk s odumřelou rukou. Otázali se Ježíše: „Je dovoleno v sobotu uzdravovat?“ Chtěli ho totiž obžalovat. ¹¹On jim řekl: „Kdyby někdo z vás měl jedinou ovečku, a ona by mu v sobotu spadla do jámy, neuchopil by ji a nevytáhl?“

¹²A oč je člověk cennější než ovce! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře.“ ¹³Potom řekl tomu člověku: „Zvedni tu ruku!“ Zvedl ji, a byla zase zdravá jako ta druhá. ¹⁴Farizeové vyšli a smluvili se proti němu, že ho zahubí.“

J 5:38-42 „³⁸A jeho slovo ve vás nezůstává, poněvadž nevěříte tomu, koho on poslal. ³⁹Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně. ⁴⁰Ale vy nechcete přijít ke mně, abyste měli život. ⁴¹Nečekám slávu od lidí. ⁴²Ale o vás jsem se přesvědčil, že v sobě nemáte lásku k Bohu.“

ČT 3. října – JEŽÍŠOVA TVRZENÍ

J 5:16-18 „¹⁶A proto Židé začali Ježíše pronásledovat, že takové věci dělal v sobotu. ¹⁷On však jim odpověděl: „Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji.“ ¹⁸To bylo příčinou, že Židé ještě více usilovali Ježíše zabít, protože nejen znesvěcoval sobotu, ale dokonce nazýval Boha vlastním Otcem, a tak se mu stavěl naroveň.“

J 5:10-47 „¹⁰Židé řekli tomu uzdravenému: „Je sobota, a proto nesmíš nosit lože.“ ¹¹Odpověděl jim: „Ten, který mě uzdravil, mi řekl: „Vezmi své lože a chod!“ ¹²Zeptali se ho: „Kdo je ten člověk, který ti řekl: „Vezmi je a chod?“ ¹³Ale uzdravený nevěděl, kdo to je, neboť Ježíš se mu ztratil v zástupu, který tam byl. ¹⁴Později vyhledal Ježíš toho člověka v chrámě a řekl mu: „Hle, jsi zdravý. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!“ ¹⁵Ten člověk šel a oznámil Židům, že je to Ježíš, kdo ho uzdravil. ¹⁶A proto Židé začali Ježíše pronásledovat, že takové věci dělal v sobotu. ¹⁷On však jim odpověděl: „Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji.“ ¹⁸To bylo příčinou, že Židé ještě více usilovali Ježíše zabít, protože nejen znesvěcoval sobotu, ale dokonce nazýval Boha vlastním Otcem, a tak se mu stavěl naroveň. ¹⁹Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí Otec, stejně činí i jeho Syn. ²⁰Vždyť Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám činí; a ukáže mu ještě větší skutky, takže užasnete. ²¹Jako Otec mrtvé křísí a probouzí k životu, tak i Syn probouzí k životu ty, které chce. ²²Otec nikoho nesoudí, ale všechno soudí dal do rukou Synovi, ²³aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nemá v úctě Syna, nemá v úctě ani Otce, který ho poslal. ²⁴Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života. ²⁵Amen, amen, pravím vám, přichází hodina, ano, už je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božského Syna, a kteří uslyší, budou žít. ²⁶Neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě. ²⁷A dal mu moc konat soud, poněvadž je Syn člověka. ²⁸Nedívejte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas ²⁹a vyjdou: ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení. ³⁰Sám od sebe nemohu dělat nic; jak mi Bůh přikazuje, tak soudím, a můj soud je spravedlivý, neboť nehledám vůli svou, ale vůli toho, který mě poslal.“

³¹„Svědčím-li já sám o sobě, mé svědectví není pravé. ³²Je však jiný, který o mně svědčí, a já vím, že svědectví, které o mně vydává, je pravé. ³³Poslali jste k Janovi a on vydal svědectví pravdě. ³⁴Já nepotřebuji svědectví od člověka – ale říkám to proto, abyste vy byli spaseni. ³⁵Jan byl svíce hořící a zářící, a vy jste se chtěli na chvíli radovat v jeho světle. ³⁶Svědectví, které mám já, je větší než Janovo: skutky, jež mi Otec svěřil, abych je vykonal. Tyto skutky, které činím, svědčí o tom, že mě Otec poslal. ³⁷A sám Otec, který mě poslal, vydal o mně svědectví. Vy jste však nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste nespatriili jeho tvář. ³⁸A jeho slovo ve vás nezůstává, poněvadž nevěříte tomu, koho on poslal. ³⁹Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně. ⁴⁰Ale vy nechcete přijít ke mně, abyste měli život. ⁴¹Nečekám slávu od lidí. ⁴²Ale o vás jsem se přesvědčil, že v sobě nemáte lásku k Bohu. ⁴³Přišel jsem ve jméno svého Otce, a nepřijímáte mne. Kdyby přišel někdo ve svém vlastním jménu, toho přijmete. ⁴⁴Jak byste mohli uvěřit, když oslavujete sebe navzájem, ale slávu od samého Boha nehledáte! ⁴⁵Nedomnívejte se, že já budu na vás u Otce žalovat; vašim žalobcem je Mojžíš, v něhož jste složili svou naději. ⁴⁶Kdybyste opravdu věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o mně. ⁴⁷Nevěříte-li tomu, co on napsal, jak uvěříte mým slovům?“

